

Liturgie avonddienst 26-02-2017

OTH 189: 1, 4

1. O Heer die onze Vader zijt,
Vergeef ons onze schuld.
Wijs ons de weg der zaligheid,
En laat ons hart, door U geleid,
Met liefde zijn vervuld.

4. Leg Heer uw stille dauw van rust
Op onze duisternis.
Neem van ons hart de vrees, de lust,
En maak ons innerlijk bewust
Hoe schoon uw vrede is.

Psalm 141: 1, 3, 5, 9

1. 'k Roep, HEER', in angst tot U
gevloden,
Ai, haast U tot mijn hulp en red;
Hoor naar de stem van mijn gebed, Daar
ik U aanroep in mijn noden.

3. Zet, HEER', een wacht voor mijne
lippen;
Behoed de deuren van mijn mond,

Opdat ik mij, tot genen stond,
iets onbedachtzaams laat' ontglippen.

5.D'oprechte sla mij zonder vrezen,
Ik reken zulks weldadigheid;
En zijn bestraffing, die niet vleit,
Zal olie op mijn schedel wezen.

9.Doch op U zien mijn schreiend' ogen;
Op U betrouw ik in 't verdriet.
Verlaat, ontbloot mijn ziel toch niet,
O HEER', o eeuwig Alvermogen.

Schriftlezingen:

Lukas 9: 51-56

Jezus door Samaritanen verworpen

⁵¹ Het geschiedde, toen de dagen van Zijn opneming vervuld werden, dat Hij Zijn aangezicht naar Jeruzalem keerde om daarheen te reizen.

⁵² En Hij stuurde boden voor Zijn aangezicht uit. Op hun reis kwamen zij in een dorp van de Samaritanen om voor Hem voorbereidingen te treffen.

⁵³ Maar zij ontvingen Hem niet, omdat Hij op reis was naar Jeruzalem, *waarheen Zijn aangezicht gericht was.*

⁵⁴ Toen de discipelen Jakobus en Johannes *dat* zagen, zeiden zij: Heere, wilt U dat wij zeggen dat er vuur van de hemel moet neerdalen en hen verteren, zoals ook Elia gedaan heeft?

⁵⁵ Maar Hij keerde Zich om, bestrafte hen en zei: U beseft niet wat voor geest u hebt,

⁵⁶ want de Zoon des mensen is niet gekomen om zielen van mensen te gronde te richten, maar om ze te behouden. En zij gingen naar een ander dorp.

2 Koningen 1: 8-12

⁸ Zij zeiden tegen hem: Het was een man met een haren *mantel* en een leren gordel om zijn middel gebonden. Toen zei hij: Dat is Elia, de Tisbiet.

⁹ En hij stuurde een hoofdman over vijftig naar hem toe met zijn vijftigtal. Toen deze naar hem toe klom - want zie, *Elia* zat op de top van een berg -

sprak hij tot hem: Man Gods, de koning heeft gesproken: Kom naar beneden!

¹⁰ Maar Elia antwoordde en sprak tot de hoofdman over vijftig: Als ik een man Gods ben, laat er *dan* vuur uit de hemel neerkomen en u en uw vijftigtal verteren. Toen kwam er vuur uit de hemel neer en dat verteerde hem en zijn vijftigtal.

¹¹ En hij stuurde opnieuw een andere hoofdman over vijftig naar hem toe met zijn vijftigtal. Deze nam het woord en sprak tot hem: Man Gods, dit zegt de koning: Kom snel naar beneden!

¹² Maar Elia antwoordde en sprak tot hen: Als ik een man Gods ben, laat er *dan* vuur uit de hemel neerkomen en u en uw vijftigtal verteren. Toen kwam het vuur van God uit de hemel neer en verteerde hem en zijn vijftigtal.

Handelingen 8: 5-8

⁵ En Filippus daalde af naar *de* stad van Samaria en predikte hun Christus.

⁶ En de menigten hielden zich eensgezind aan wat door Filippus gezegd werd, omdat zij luisterden en de tekenen zagen die hij deed.

⁷ Want bij velen die onreine geesten hadden, gingen *die er* onder luid schreeuwen uit; en veel verlamden en kreupelen werden genezen.

⁸ En er ontstond grote blijdschap in die stad.

Tekst: Lukas 9: 56

⁵⁶ want de Zoon des mensen is niet gekomen om zielen van mensen te gronde te richten, maar om ze te behouden. En zij gingen naar een ander dorp.

Thema: Een kloof gedicht

Psalm 113: 2 en 3

2. Van waar de zon in 't oosten straalt,
Tot waar z' in 't westen nederdaalt,
Zij 's HEEREN Name lof gegeven.
De HEER' is boven 't heidendom;
Zijn heerlijkheid, bekend alom,
Is boven zon en maan verheven.

3. Wie is gelijk aan onzen HEER',
Aan God, die, tot Zijn eeuwig' eer,
Zijn troon gevest heeft in den hemel?
Die, daar Hij 't wereldrond gebiedt,
Van Zijnen hogen zetel ziet
Op 't laag en nietig aards gewemel?

Gezang 170: 4 en 5

4. Heer, onze mond heeft U gesmaad,
toch heeft ons hart U gebeden.
Wijzen der wereld zag men laat
heimlijk uw drempel betreden.
Hoogmoed, die voor geen wet zich buigt,
heeft door uw ootmoed overtuigd,
U als zijn meester beleden.

5. Opperste Leidsman, geef ons raad,
wij zijn door tweedracht gescheiden.
Opstand der zinnen, twijfel, haat,
maken ons zwak in het strijden.
Stralende held, breng ons weer saâm,
ga voor ons uit, uw grote naam
zal tot de zege ons leiden.

OTH 195: 1, 3, 4

1. Geef vrede, Heer, geef vrede,
De wereld wil slechts strijd.
Al wordt het recht beleden,
De sterkste wint het pleit.
Het onrecht heerst op aarde,
De leugen triomfeert,
Ontluistert elke waarde,
O red ons, sterke Heer.

3. Geef vrede, Heer, geef vrede,
Gij die de vrede zijt,
Die voor ons hebt geleden,
Gestreden onze strijd,
Opdat wij zouden leven
Bevrijd van angst en pijn,
De mensen blijdschap geven
En vredestichters zijn.

4. Geef vrede, Heer, geef vrede,
Bekeer ons felle hart.
Deel ons uw liefde mede,
Die onze boosheid tart,
Die onze mond leert spreken
En onze handen leidt.
Maak ons een levend teken:
Uw vrede wint de strijd!

Psalm 86: 4, 5

4. 'k Ben gewoon, in bange dagen,
Mijn benauwdheid U te klagen;
Gij toch, Die d' ellenden ziet,
Hoort mij, en verstoot mij niet.
HEER', wat go"n de heid'nen roemen,
Niemand is bij U te noemen;
Daden, als Uw grote daân,
Treff men nergens elders aan.

5. Al de heid'nen door Uw handen
Voortgebracht in alle landen,
Zullen tot U komen, HEER',
Bukken voor Uw aanschijn neer,
En Uw Naam ter ere leven.
Gij zijt groot en hoog verheven;
Gij doet duizend wonderheên:
Gij zijt God, ja Gij alleen.